HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גמ' מ"ט. אבל לא מן הכתב: **שמא ימחוק.** מן האורחין. שיראה שלא הכין להם כל צרכם ויתמהו שזימן יותר מן הראוי וימחוק מן הכתב כדי שלא יקראם השמש: כל הני שמא יקרא בשטרי הדיוטות של מקח וממכר קאמר (א) **דלכתב.** מגיינא אכותל בדיו: **ומידלי.** שאינו מגיע לשם למחוק: (**אפילו גבוה.** שאינו מגיע לשם למחוק): **אפילו גבוה.** שאינו מגיע שם להטות הגר אסור דהואיל ומוך אסור גבוה נמי אסור שלא תחלוק: **ומיפסי.** שנמוך ויכול להגיע שם ולמחוק: **ולמ"ד שמא יקרא.** היכא דליכא למיחש לשמא יקרא ליחוש לשמא ימחוק: **דחייק.** בסכין בתוך העץ בטבלא שאין נוחה למחוק ואדהכי מדכר וליכא למיחש למחוק: **גודא.** כותל: **פינקס.** כעין לוחות של סופרים (ב): **למה בפנים ומה בחוץ.** את מי ומי אושיב בפנים במקום המכובד ואת מי ומי אושיב בחוץ שאינם כל כך ספונין: **אבל לא מכתב שעל גבי טבלא ופינקס.** דגודא בשטרא לא מיחלף אבל טבלא ופינקס מיחלף: (**דרביעי מיכתב אכותל של דין**): **אלא לעולם דכתב אכותל ומידלי.** שאינו יכול למחוק ולשמא יקרא לא חיישינן דגודא בשטרא לא מיחלף. ודקשיא לך דמעל"ג דמידלי ליתסרי כדרבה דאמר גבי נר אפילו י' בתים: **דרבה תנאי היא.** דאיכא דחייש לשלא תחלוק באיסור שבת דרבנן ואיכא דמפליג: **ליחוש לשמא ימחוק.** דהא ר' אחא כותל דוקא נקט ואי מתמי מה לי כותל מה לי אגרת: **אין רואין במראה.** מירואי"ר. לפי שהראוה במראה אינו צריך אלא לתקן שערות ראשו וזקנו הלכך חייש' שמא יראה נימין המדולדלות שאינן שוות עם שאר השער (ג) ויגלחן: **דאדהכי והכי.** שילך להביא תער או מספריים: **מדכר.** שהוא שבת: **של מתכת.** שאינו צריך להביא מספריים שהיא עלמה מגלחת השער: **כשם המהלך תחת הצורה ותחת הדיוקנאות.** כגון בני אדם המצייריים בכותל חיות משונות או דיוקנות של בני אדם של מעשים (ד) כגון מלחמת דוב וגליא וכותבין תחתיה זו צורת חיה פלונית וזו דיוקנית פלוני ופלונית: **אסור לקרוסו בשבת.** שמא יקרא בשטרי הדיוטות: **אל מדעתכם.** אל אשר אתם עושים מדעת לבבכם ואלו שלכם. אלילים לשון חלליים: **עם בניו ובני ביתו אין עם אחר לא.** מדלא תנא ומפיס על המנות: **משום לווין ופורעין.** דגזור בהו רבנן שמא יכתוב: **המקפידין.** שאין מוחלים ומוותרין זה לזה: ובדברי

ולמ"ד שמא ימחוק ליחוש שמא יקרא. ולא מסיק אדעתיה גודא בשטרא לא מיחלף: **בשטרי הדיוטות.** פי' בקונטרס של מקח וממכר ולעיל בפרק כל כתבי (דף קנח: ושם) פירש אגרות השלוחות למלוה חפץ: **אלא איבא בינייהו דכתיב אכותל ומתתאי.** ולא ידענא אמאי נקט מתתאי כיון דשמ"ד דכ"ע אית להו דרבה: **אילימא דכתיב מיכתב מ"ש הכא מ"ש הכא.** פירוש תרוייהו יהא אסור שמא ימחוק:

לעולם דכתב אכותל ומידלי ודקשיא לך דרבה דרבה תנאי היא. לפירוש הקונטרס ל"ל דהשתא דמוקי לה דכתיב אכותל ומידלי למ"ד שמא ימחוק איכא לאיתויי דרבה ולמ"ד שמא יקרא לית ליה דרבה והשתא מיבעיא לן למימר דבדרבה פליגי תנאי כי היכי דפליגי אמוראי דהכא ובריתא קמייתא מיתוקמא שפיר דכתיב מכתב אכותל ומידלי דכולהו אמוראי גודא בשטרא לא מיחלף וקשה לפירוש זה דהשתא לא הוה פלוגתייהו כדהוה מוקמת לה מעיקרא למאן דאמר שמא ימחוק לא חיישינן למאן דאמר שמא יקרא חייש' וה"ר פירש פירש לאביי ורב ביבי תרוייהו לית להו דרבה דפליגי בכתב אכותל ומידלי למאן דאמר שמא ימחוק לא חיישינן כיון דמידלי ולית לן דרבה ולשמא יקרא נמי לא חיש קסבר גודא בשטרא לא מיחלף ולמ"ד שמא יקרא חיש דקסבר גודא בשטרא מיחלף[א] ואביי לא הוה מוקי פלוגתייהו דרבי אחא ורבנן (ב) כרבה דא"כ ר' אחא ע"כ לית ליה לאביי דשרי בכותל אלמא קסבר גודא בשטרא לא מיחלף וא"כ כמאן סבירא ליה דאפילו רבנן לא פליגי עליה דר' אחא אלא משום דאית להו דרבה וגזרינן שמא ימחוק אלא הוה מפרש אביי דכ"ע לית להו דרבה ולא חיישינן לשמא ימחוק במידלי ובגודא בשטרא מיחלף פליגי[ב] והא דקאמר ש"מ דרבה תנאי היא הו"מ למימר ולאי לכ"ע לית להו דרבה כדמפרש לאביי אלא דלא מצי למוכח הא בהדיא ולהכי קאמר דתנאי היא וליכא לאקשויי לרבה[ג] והא לא מצי למימר דפליגי (ג) בחייק מיחק רבי אחא ורבנן ובגודא בשטרא מיחלף פליגי אבל כ"ע אית להו דרבה משום דסברא הוא כיון דחייק ואיתא נמי בכותל פשיטא דבהא לא הוי אמרי רבנן דגודא בשטרא מיחלף ולריך לאוקמא השתא בריתא דלעיל[ד] דחייק מיחק למאן דסבר גודא בשטרא מיחלף[ה] וקשה קלת לפירוש זה דה"ל למימר דכ"ע (ד) לית להו דרבה ואביי ורב ביבי גודא לי מיחלף בשטרא לפירוש זה: **ודיוקני עצמה אף בחול אסור.** נראה דבשויה[ו] אבל (ה) לנוי מותר עבודת גלולים אמר[ז] אבל (ה) לנוי מותר כדמשמע מבגן של קדושים דלא הוו מסתכלי בצורתא דזוזא (ע"ז דף נ.) מכלל דאחריני הוו מסתכלי[ח]: **בני חבורה המקפידין זה על זה עוברין משום משקל ומשום מדה ומשום מנין.** פירוש לפי שמקפידין זה על זה עוברין אפילו על מה שאין שאר בני אדם עוברין משום מדה כדאמרינן בגילה (דף כט.) יכול אדם לומר לחבירו מלא לי כלי זה אבל לא במדה פירוש כלי שמודדין בו אסור דדמי למקח וממכר והם כיון שהם מקפידים כל כליה הוי לגבייהו מדה לפי שמקפידין לידע שיעורו לשלם להם הכלי וכן משקל שקולים ומכוונים זה כנגד זה ביד ואמרינן בגילה[ט] אין משגיחין במאזנים ביום טוב ומשום מנין כדאמר בגילה (דף כט:) הולך אדם אצל חנוני הרגיל אצלו ואומר לו תן לי כו' ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח שאם היו נותנים מאה אגוזים בדינר ולקח כבר תשעים לא יאמר לו תן לי עשרים אגוזים שאתמייב לך עשרה אגוזים שנראה שעושה להשלים הדינר אבל יכול לומר לו תן לי כ' אגוזים סתם ובני חבורה המקפידים אסור שיבא לידי איסור שיזכירו להשלים וכדברי (ו) בית הלל אף משום רבית דכשהם מחזירין זה לזה הם מקפידים מה ששוות יותר[י] וקשה לפירוש

גמ' מ"ט רב ביבי אמר גזירה שמא ימחוק אביי אמר[א] גזירה שמא יקרא בשטרי הדיוטות מאי בינייהו א"ב דכתב אכותל ומידלי למ"ד שמא ימחוק לא חיישינן ולמ"ד שמא יקרא חיישינן ולמ"ד שמא ימחוק ניחוש שמא יקרא ותו לשמא ימחוק לא חיישינן[ב] והתניא[ג] לא יקרא לאור הנר[ד] ואמר רבה אפי' גבוה שתי קומות אפי' גבוה שתי מרדעות אפי' עשרה בתים זה ע"ג זה לא יקרא אלא איכא בינייהו דכתב אכותל ומיתתי למאן דאמר שמא ימחוק חיישינן למ"ד שמא יקרא לא חיישינן גודא בשטרא לא מיחלף ולמ"ד שמא יקרא ליחוש שמא ימחוק אלא איכא בינייהו דחייק אטבלא ואפינקס למ"ד שמא ימחוק לא חיישינן למ"ד שמא יקרא חיישינן ולמ"ד שמא ימחוק ליחוש שמא יקרא וכ"ת טבלא ופינקס בשטרא לא מיחלף והתניא[ה] מונה אדם כמה מבפנים וכמה מבחוץ וכמה מנות עתיד להניח לפניהם[ו] מכתב שעל גבי הכותל אבל לא מכתב שעל גבי טבלא ופינקס היכי דמי אילימא דכתיב מיכתב מ"ש הכא ומ"ש הכא אלא לאו דחייק וקתני מכתב שעל גבי הכותל אבל לא מכתב שע"ג טבלא ופינקס אלא לעולם דכתב אכותל ומידלי ודקא קשיא לך דרבה דרבה תנאי היא דתניא[ז] מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו אבל לא מן הכתב ר' אחא מתיר מכתב שעל גבי הכותל היכי דמי אילימא דכתיב מתתא ליחוש שמא ימחוק אלא לאו דכתב ומידלי וש"מ דרבה תנאי היא ש"מ והני תנאי כהני תנאי דתניא[ח] אין רואין במראה בשבת[ט] רבי מאיר מתיר במראה הקבוע בכותל מ"ש הקבוע בכותל דאדהכי והכי מדכר שאינו קבוע נמי אדהכי והכי מדכר הכא במראה של מתכת עסקינן וכדרב נחמן אמר רבה בר אבוה דא"ר נחמן אמר רבה בר אבוה[י] מפני מה אמרו מראה של מתכת אסורה מפני[יא] שאדם עשוי להשיר בה נימין המדולדלין תנו רבנן[יב] כתב המהלך תחת הצורה ותחת הדיוקנאות אסור לקרותו בשבת[יג] ודיוקנא עצמה אף בחול אסור להסתכל בה משום שנאמר[יד] אל תפנו אל האלילים מאי תלמודא אמר רבי חנין אל תפנו אל מדעתכם: מפים אדם עם בניו וכו': עם בניו ועם בני ביתו אין ועם אחר לא מאי טעמא כדרב יהודה אמר שמואל[טו] דאמר רב יהודה אמר שמואל[יז] בני חבורה המקפידין זה על זה עוברין משום מדה ומשום משקל ומשום מנין ומשום לווין ופורעין ביו"ט וכדברי

ומתתאי היא. לפירוש הקונטרס ל"ל דהשתא דמוקי לה דכתיב אכותל ומידלי למ"ד שמא ימחוק לא חיישינן ולמ"ד שמא יקרא לית ליה דרבה ולמ"ד שמא יקרא לית ליה דרבה והשתא מיבעיא לן למימר דבדרבה פליגי תנאי כי היכי דפליגי אמוראי דהכא ובריתא קמייתא מיתוקמא שפיר דכתיב מכתב אכותל ומידלי דכולהו אמוראי גודא בשטרא לא מיחלף וקשה לפירוש זה דהשתא לא הוה פלוגתייהו כדהוה מוקמת לה מעיקרא למאן דאמר שמא ימחוק לא חיישינן למאן דאמר שמא יקרא חיי"ש' וה"ר פירש פירש לאביי ורב ביבי תרוייהו לית להו דרבה דפליגי בכתב אכותל ומידלי למאן דאמר שמא ימחוק לא חיישינן כיון דמידלי ולית לן דרבה ולשמא יקרא נמי לא חיש קסבר גודא בשטרא לא מיחלף ולמ"ד שמא יקרא חיש דקסבר גודא בשטרא מיחלף[א] ואביי לא הוה מוקי פלוגתייהו דרבי אחא ורבנן (ב) כרבה דא"כ ר' אחא ע"כ לית ליה לאביי דשרי בכותל אלמא קסבר גודא בשטרא לא מיחלף וא"כ כמאן סבירא ליה דאפילו רבנן לא פליגי עליה דר' אחא אלא משום דאית להו דרבה וגזרינן שמא ימחוק אלא הוה מפרש אביי דכ"ע לית להו דרבה ולא חיישינן לשמא ימחוק במידלי ובגודא בשטרא מיחלף פליגי[ב] והא דקאמר ש"מ דרבה תנאי היא הו"מ למימר ולאי לכ"ע לית להו דרבה כדמפרש לאביי אלא דלא מצי למוכח הא בהדיא ולהכי קאמר דתנאי היא וליכא לאקשויי לרבה[ג] והא לא מצי למימר דפליגי (ג) בחייק מיחק רבי אחא ורבנן ובגודא בשטרא מיחלף פליגי אבל כ"ע אית להו דרבה משום דסברא הוא כיון דחייק ואיתא נמי בכותל פשיטא דבהא לא הוי אמרי רבנן דגודא בשטרא מיחלף ולריך לאוקמא השתא בריתא דלעיל[ד] דחייק מיחק למאן דסבר גודא בשטרא מיחלף[ה] וקשה קלת לפירוש זה דה"ל למימר דכ"ע (ד) לית להו דרבה ואביי ורב ביבי גודא לי מיחלף בשטרא לפירוש זה: **ודיוקני עצמה אף בחול אסור.** נראה דבשויה[ו] אבל (ה) לנוי מותר עבודת גלולים אמר[ז] אבל (ה) לנוי מותר כדמשמע מבגן של קדושים דלא הוו מסתכלי בצורתא דזוזא (ע"ז דף נ.) מכלל דאחריני הוו מסתכלי[ח]: **בני חבורה המקפידין זה על זה עוברין משום משקל ומשום מדה ומשום מנין.** פירוש לפי שמקפידין זה על זה עוברין אפילו על מה שאין שאר בני אדם עוברין משום מדה כדאמרינן בגילה (דף כט.) יכול אדם לומר לחבירו מלא לי כלי זה אבל לא במדה פירוש כלי שמודדין בו אסור דדמי למקח וממכר והם כיון שהם מקפידים כל כליה הוי לגבייהו מדה לפי שמקפידין לידע שיעורו לשלם להם הכלי וכן משקל שקולים ומכוונים זה כנגד זה ביד ואמרינן בגילה[ט] אין משגיחין במאזנים ביום טוב ומשום מנין כדאמר בגילה (דף כט:) הולך אדם אצל חנוני הרגיל אצלו ואומר לו תן לי כו' ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח שאם היו נותנים מאה אגוזים בדינר ולקח כבר תשעים לא יאמר לו תן לי עשרים אגוזים שאתמייב לך עשרה אגוזים שנראה שעושה להשלים הדינר אבל יכול לומר לו תן לי כ' אגוזים סתם ובני חבורה המקפידים אסור שיבא לידי איסור שיזכירו להשלים וכדברי (ו) בית הלל אף משום רבית דכשהם מחזירין זה לזה הם מקפידים מה ששוות יותר[י] וקשה לפירוש

תחת הצורה של תחת דיוקני. פי' דיוקני צורת אדם, והכתב שתחתיו אסור לקרותו בשבת ולא גרע משטרי הדיוטות דאסור בשבת, ודיוקני עצמה אסורה אפילו בחול כטעמיה. **מפיס אדם עם בניו ועם כו'.** פי' מפיס אדם, מלשון פיוס כההיא דאמרי מי מפיס, וכמו שאמרו על השכר (פסחים קז) מיסרו ומפיס. בניו ובני ביתו אין אחרים לא. (משמ') [משום] דר' יהודה אמר שמואל דאמר בני חבורה המקפידין זה על זה, פי' שמדקדקין זה על זה, שאומר אחד [נ"א: אדם] לחבירו המנה שלך שלקחתה גדולה תן לי אני כמותה והוא שוקלה בידו. ואם היה דג אומר לו לקחת דג אז כדומה לו שהוא ארוך זרת צריך לתת לו שמדתו זרת דגים, [נ"א: צריך לתת לו מדת דגים], או קישואין או אבטיחים וכדומה להן, ואם היו אגוזים ושקדים וכדומה להן (אומר) [ואמר] לקחת עשרים [אגוזים, גם אני אקח עשרים]. או אומר לו בעת (שניטלו) [שנוטלו] המנן עד שאשקול המנה דעד שאמדוד אורך הדגים והקישואין ואמנה הביצים והאגוזים והשקדים שאתה נוטל שאטול גם [אני] במשקלם וכמדתם וכמיניינם.

א) לכאורה לפי גי' היה ל"ל להיפך דר' אחא כרבי וחולי דגיסקתו היה להפך ומתחלה נעתק בטעות ול"ע. ב) לפנינו אם בגמ' אינה מוסב ממתק ול"ע.

ג) ל"ל ומתנן. ד) לעיל יא., ה) [לעיל יב:], ד) [תוספ' פי"מ], ה) [תוספ' פי"ד], ו) [כרב אלפס איתא דבי מתיר וכו' וכ"ל בבעל המאור ומנלמתות. אבל בהרא"ש אי' ר' יהודה מתיר וכו'], ז) [עי' תוס' ע"ז כט. ד"ה המתפתן], ח) [תוספ' פי"מ], ט) ב"מ עה., י) בפ"ג: גלגחים, כ) ויגלמם במקפדים כל"ל רש"ל, ל) בפ"ג: אדם על שם מעשיהם, מ) [וע"ע תוספות ע"ז נ. ד"ה ש"ג], נ) [דף כח.],

תורה אור השלם

1 אֶל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
ויקרא יט ד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כל הני וכו' קומר סס"ד ותמ"כ מ"ס לגמ"ד שמא יקרא חיישינן ראפי' גבוה: (ב) תוס' ד"ה בדרבה דא"כ: (ג) בא"ד והא לא מצי למימר דפליגי ר' אחא ורבנן בחייק מיחק וגגוד: (ד) בא"ד וקשה קלת לפי' זה דה"ל למימר דכ"ע אביי ורב ביבי לית להו דרבה וגגוד: (ה) ד"ה ויוקנא וכו' אבל לשם נוי: (ו) ד"ה בני וכו' שחכיו להשלים וכדברי הלל אף:

גליון הש"ם

גמ' אין רואין בבראה בשבת. עי' ע"ז כט ע"א תוס' ד"ה המתפתן שם כתב המהלך תחת הצורה. עי' לעיל דף קנח ע"ב תוס' ד"ה וכ"ש בשטרי:

רבינו חננאל

ואמרינן מן הכתב מ"ט לא, רב ביבי אמר גזירה שמא ימחוק, אביי אמר גזירה שמא יקרא בשטרי הדיוטות. ופירושו כיון שיראה אדם קורא כמה אורחים צריך להביא וכמה פרפריות אצלו, אף הוא אומר מותר לקרוא בשטרי הדיוטות. מאי בינייהו, דכתיב אכותל במקום גבוה שאינו יכול למחוק, דרב ביבי בכי האי גוונא שרי ואביי אסר. ואקשינן על רב ביבי והתנן לא יקרא לאור הנר, ואמר רבה אפילו גבוה ב' קומות או ב' מרדעות ואפילו עשרה בתים זה ע"ג זה לא יקרא. והא הכא דליכא למיחש אלא שמא יטה, ואפילו גבוה כמה אמר רבה חיישינן ואסור. ואע"ג דסלקא כתנאי, הילכתא כרבא דסתם מתניתין כוותיה, ולא חיישינן אמחלוקות דבריתא. והדרנן להביא טעם אחר לומר כי אינם חלוקים אלא אם הוא הכתב בכותל נמוך שמגעת לה ויכול למחוק, דלרב ביבי אסור כטעמיה ולאביי שרי דכותל בשטר לא מיחלף. ואקשינן על אביי וליחוש שמא ימחוק האיל והכותל נמוך הוא, וגם זה הטעם נדחה. ואתינן לאוקמי פלוגתיהו בכתב דחייק אטבלא ופנקס, וגם זה נדחה. וחזרנו על הטעם הראשון דכתב אכותל ומידלי, לרב ביבי מותר ולאביי אסור. **וזה שהקשינו** לרב ביבי מדברי רבה שאסר אפילו גבוה כמה, אמר לך רב ביבי דרבה תנאי היא ואנא דאמרי כתנא דשרי, דתניא מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו אבל לא מן הכתב ר' אחא מתיר מן הכתב שעל גבי הכותל ומידלי. ואמרינן הכי תנאי כי הני תנאי, כלומר ר' אחא ות"ק חולקין בחלוקת ר' ות"ק דיליה, דלר' אחא אצחצות הסיג מן המראה הוא מוחק, לפיכך קתני אין רואין במראה, ור' מתיר במראה הקבועה בכותל כת"ק דר' אחא. ודמיא להא דאמרינן בכלל גדול (דף עה) דשיף בין העמודים [חייב] משום (מ)מוחק, שדומה למוחק כתב. ובתלמוד א"י השף את הערור ע"ג העמוד ר' אחא בשם ר' יהודה בן לוי משום מוחק. ואקשינן עלה מ"ש מראה הקבועה בכותל דאדהכי והכי מדכר. ולא פירש מהו שיזכור וימנע. יש מי שאומר כי נאסר הראיה במראה בשבת, שמא יראה כי עלה בו כנין חלודה (וכנין חלודה) בזה המראה, ויצחצחנו בשבת ונמצא מתקן מנא. גם בהיות המראה למטה במקום נמוך עד שיתעסק להביא סכין כדי לצחצחו, יזכור ששבת הוא וימנע. ונדחה זה הטעם, ועמד כר"ג דאמר מפני

לעזי רש"י

מירואי"ר [מרידרי"ר]. מראה.

מוסף רש"י

לא יקרא לאור הנר. בספר, שמא יטה הגר להניח הסמן לפי הפתילה שילקח יפה ומגלח מבעיר בשבת (לעיל יא). אפילו גבוה. לליכא למיחש להטייה, דיין דגזור לא פלוג למילתייהו (לעיל יב:). בני חבורה. הולכין בדרך או יושבין בבית אחד אים לפעודת עצמו, המקפידים זה על זה. שאין מוחלין על דבר מועט ומקפידין להלוות זה את זה כמלה במשקל ומנין (ב"מ עה). עוברין. בשבת ויומים טובים (שם). ומשום לווין ופורעין. דתנן (לעיל קמח.) הנלבד שלא יאמר לו הלוני, והתם מפרש טעמא שמא יכמוד (ב"מ שם).

מוסף תוספות

א. אבל לשמא ימחוק ליבא, דאביי נמי לית לי' דרבה[ה]. רשב"ם. ב. [דת"ק אסר] לקרות הכתב שע"ג הכותל משום גזירה דשמא יקרא בשטרי הדיוטות, דס"ל דגודא בשטרא מיחלף וכדאביי, ורב אחא מתיר, דס"ל דגודא בשטרא לא מיחלף וכדרב ביבי. מי ס"ל. ג. דרב[ה] מוקי לפלוגתייהו בחכיין. רשב"ם. ד. דקתני 'מונה אדם את אורחיו כמה בפנים וכמה בחוץ, מכתב שע"ג הכותל', דאלמא גודא בשטרא לא מיחלף. רשב"ם. ה. כדאוקי' לה מעיקרא, ובכי הא ודאי לא מיחלף דלא דמי לשטרי כלל, אבל כי כתיב מיכתב, דדמי לה קצת דהאי מיכתב והאי מיכתב, כתב בכתב מיחלף. רשב"ם. ו. פתוס' הכא"ם אית: דבעשויה. ז. אע"פ שלא נעבדה עדיין. תוס' הכא"ם. ח. [ן]אינו מוחל לו המותר, והוי רבית. אי נמי, אם לא היו מקפידים היה נוטל דמים אם הוקרו כפי שהיה שוה בשעת הלואה, אבל המקפידין אינם רוצים לקבל דמים אלא ככר. תוס' הכא"ם.

רבינו חננאל (המשך)

מה הראה של מתכת אסור מפני שאדם עשוי להשיר בה נימין המדולדלות. ור' שמתיר אומר כיון שהיא גבוהה לא גזרינן, ות"ק סבר גזרינן. **ת"ר כתב של**

יד א ב ג מיי' פכ"ג מהלכות שבת הלי"ט סמג לאוין סה טור שו"ע או"ח סימן מז סעיף יב: מז ד ה מיי' פכ"ג מהל' שבת הלכה יד סמג שם טור שו"ע או"ח סימן מז סעיף יג:
מז ו מיי' פכ"ג שם הלכה יט סמג שם טור שו"ע או"ח סימן מז סעיף טו:
יז ז מיי' פ"ג מהלכות ע"ז הלכה ב סמג לאוין יד טוש"ע יו"ד סי' קמב סעיף טו:
יח ח מיי' פ"ז מהלכות גניבה הלכה י סמג לאוין עה [אבל הפוסקים השמיטו מעשה שב' הב"י בא"ח סוף סי' תקי"ז]: